

Emotional Autonomy and Willingness to Communicate: The Mediating Role of Social Competence

Authors

Parisa Rashidi Okhchi¹

Heman Mahmoudfakhe^{2*}

1. M.A, Department of Psychology, Islamic Azad University, Urmia, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Abstract

When students enter university, despite still relying on adults, especially parents, as a source of support, they must take on new and more responsibilities and try to adapt to their new circumstances. Therefore, the purpose of this study was to Predicting emotional independence based on willingness to communicate with the mediating role of social competence in college students. This study is a descriptive-correlational study and the statistical population consisted of all 3500 master's degree students of Urmia Azad University who were studying in this university in the academic year of 2023-2024. Since the sample size should be at least 200 people according to Klein's rule, and considering the possibility of some questionnaires being distorted, 246 people were selected according to the multi-stage cluster random sampling method. In order to collect data, Steinberg & Silverberg's (1986) emotional autonomy scale, Mac Croskey's Willingness to Communicate Scale (1992) and, Felner et al (1990) social competence questionnaires were used. Data analysis was done using the Pearson correlation method and Structural Equation with SPSS-21 and SMART PLS software. Based on the results of the analysis, the indirect effect of willingness to communicate with emotional independence is significant. Also, the direct effect between emotional independence and social competence is significant, and the direct effect between willingness to communicate with social competence is significant. Based on the results of this research, it can be concluded that the structural model of the research fits the collected data. Therefore, it is recommended to consider emotional independence, willingness to communicate and social competence.

Keywords: Emotional Independence, Willingness to Communicate, Social Competence

***Corresponding Author:** Heman Mahmoudfakhe, Assistant Professor, Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran. hemanmahmoudfakhe@pnu.ac.ir

Citation: Rashidi Okhchi, Parisa, Mahmoudfakhe, Heman. (2024). Emotional Autonomy and Willingness to Communicate: The Mediating Role of Social Competence. *Scientific Journal of Social Psychology*, 73(12), 1-13.

Extended Abstract

Introduction

When students enter the university, even though they still rely on adults, especially parents, as a source of support, they must take on new and more responsibilities and try to adapt to their new conditions. One of the factors that can play an important role in adapting students to new conditions is emotional independence. One of the dimensions of individuality is creating emotional independence, which includes getting rid of the excessive need for parental approval, intimacy, being together, and emotional support. According to the discussions, emotional independence can be predicted through the willingness to communicate. Willingness to communicate means readiness to enter into discourse at a specific time with a specific person or people (Dewaele & Pavelescu, 2021). According to the explanations, it seems that

Published: 2024-12-19

Accepted: 2024-10-05

Received: 2024-05-27

social competence can mediate between emotional independence and willingness to communicate. Among the key competencies that active members of society must have, social competence plays an important role in ensuring the process of constructive interaction with other people and society (Sharov, 2019).

Humans live in a world that is constantly changing and full of complexity. Therefore, the existence of some skills and characteristics is necessary to face problems, deal with them, and achieve success in social life. Therefore, it can be said that research in the field of human relations and social behavior is of great importance. Therefore, the current research aims to predict emotional independence based on the willingness to communicate with the mediating role of social competence in students.

Materials & Methods

In terms of the basic purpose, the current research is a method of collecting field information, and in terms of the implementation method, descriptive correlation. The statistical population of this research consisted of all 3,500 students of the master's course of Urmia Azad University who were studying at this university in the academic year 2023-2024. Since the sample size should be at least 200 according to Klein's rule, and considering the possibility of some questionnaires being distorted, according to the multi-stage cluster random sampling method, 246 people were selected as a sample. In the next stage, the considered questionnaires were distributed among the participants, of which 230 questionnaires were returned, and 30 questionnaires were removed due to the lack of complete answers from the participants, leaving only 200 questionnaires. Finally, the collected data were analyzed. The research tools were: 1- Emotional independence questionnaire, which was created by Steinberg & Silverberg (1986). The questionnaire of willingness to communicate Scale was designed by MacCroskey (1992) and has 12 questions. The social competence scale was created by Felner et al (1990) and has 47 items .

The data were analyzed at two levels of descriptive statistics (mean, standard deviation) and (Pearson correlation and structural equations) using SPSS-27 and smart pls software.

Results

The statistical analysis of hypothesis 1 shows that the significant number of the path between two variables is greater than 1.96, hence this hypothesis is confirmed. On the other hand, since the obtained significant number is negative, this effect is indirect. Also, the significant number in hypothesis 2 is greater than 1.96, so this hypothesis is confirmed. On the other hand, since the obtained significant number is positive, this effect is direct. Finally, the statistical analysis of hypothesis 3 shows that the significant number of the path between two variables is greater than 1.96, hence this hypothesis is confirmed and because the obtained significant number is positive, this effect is direct. In the main hypothesis of the research, it was claimed that social competence in students plays a mediating role in predicting emotional independence based on the willingness to communicate the statistical analysis shows that two, the significant number of the path between the two variables is greater than 1.96, hence this hypothesis is confirmed. On the other hand, since the obtained significant number is positive, this effect is direct.

Discussion and Conclusion

The results of the analysis showed that there is a significant negative relationship between the willingness to communicate with emotional independence. In explaining these results, it can be said that parents are usually models for the formation of children's identity, and one of the important developmental tasks that occurs during adolescence and youth is separation-individuation. One dimension of separation-individuation involves the development of emotional independence, or freedom from excessive need for parental approval, intimacy, togetherness, and emotional support. Moderate levels of emotional independence are associated with psychosocial maturity (Finkeldey et al., 2020). Usually, people who are more emotionally independent perceive a lower desire to form relationships, less affection, and less love in their relationships with others. Also, relatively high levels of emotional independence are related to challenges in family relationships in adolescence and adulthood (Yu, 2011).

Also, another part of the findings showed that there is a positive and significant relationship between emotional independence and social competence in students. In explaining these results, it can be said that one of the important psycho-developmental needs for people in adolescence and youth is to be able to achieve independence. During this period, many physical and cognitive changes occur in students, and the person reaches levels of emotional, cognitive, and behavioral independence (Zimmer- Gembeck & Collins, 2006). Also, students who reach a suitable level of emotional independence, can delay the satisfaction of their needs and resist them, can tolerate failure, and can plan carefully for the long term. As a result, these students can take steps in the direction of their goals and achieve success in line with their goals, which leads to social sufficiency and having a suitable social position for these people (Jokar, 2019).

The final part of the findings also showed that there is a positive and meaningful relationship between the willingness to communicate with social competence in students. In explaining this part of the results, it can be said that the formation of groups and the behavioral influence of people on each other occur after the formation of communication. In other words, communication can remove everything that is an obstacle to creating unity between people, and this is how people reach mutual understanding. According to Erikson's belief, people at this age have experienced a crisis called intimacy versus isolation and therefore want to expand their communication. On the other hand, healthy and appropriate communication with the individual's conditions can lead to social growth and social competence. According to psychological viewpoints, people can communicate properly when they have social competence

استقلال عاطفی و اشتیاق برای برقراری ارتباط: نقش واسطه‌ای کفایت اجتماعی

نویسندگان

۱. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.
 ۲. استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

پریسا رشیدی اخچی^۱

هیمن محمود فخره^{۲*}

چکیده

دانشجویان هنگام ورود به دانشگاه، علی‌رغم اینکه هنوز به بزرگسالان به ویژه والدین به عنوان یک منبع حمایتی تکیه دارند، باید مسئولیت‌های جدید و بیشتری را نیز بر عهده بگیرند و تلاش کنند تا با شرایط جدید خود سازگار شوند. بنابراین، هدف از انجام این مطالعه پیش‌بینی استقلال عاطفی بر اساس اشتیاق برای برقراری ارتباط با نقش واسطه‌ای کفایت اجتماعی در دانشجویان بود. این مطالعه از نوع مطالعات توصیفی-همبستگی بوده و جامعه آماری نیز عبارت بود از کلیه دانشجویان دوره‌ی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد ارومیه به تعداد ۳۵۰۰ نفر که در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ در این دانشگاه مشغول به تحصیل بودند. از آنجایی که حجم نمونه با توجه به قاعده کلاین حداقل باید ۲۰۰ نفر باشد و با در نظر گرفتن احتمال مخدوش بودن برخی از پرسشنامه‌ها، تعداد ۲۴۶ نفر طبق روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های استقلال عاطفی (استبرگ و سیلوربرگ، ۱۹۸۶)، اشتیاق برای برقراری ارتباط (مک‌کراسکی، ۱۹۹۲) و کفایت اجتماعی (فلتر، ۱۹۹۰) استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از روش همبستگی پیرسون و معادلات ساختار با نرم افزارهای SPSS-21 و SMART PLS انجام گردید. بر اساس نتایج تحلیل، اثر غیر مستقیم اشتیاق به برقراری ارتباط با استقلال عاطفی معنادار است. همچنین اثر مستقیم بین استقلال عاطفی با کفایت اجتماعی معنادار است و اثر مستقیم بین اشتیاق به برقراری ارتباط با کفایت اجتماعی معنادار است. بر اساس نتایج یافته‌های این پژوهش می‌توان نتیجه‌گیری کرد مدل ساختاری پژوهش با داده‌های گردآوری شده برازش داشت. لذا توصیه می‌شود که به جهت تبیین استقلال عاطفی، اشتیاق برای برقراری ارتباط و کفایت اجتماعی مدنظر قرار گیرند.

کلیدواژه‌ها: استقلال عاطفی، اشتیاق برای برقراری ارتباط، کفایت اجتماعی.

*نویسنده مسئول: هیمن محمود فخره، استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. hemanmahmoudfakhe@pnu.ac.ir

استناد به این مقاله: رشیدی اخچی، پریسا، محمود فخره، هیمن. (۱۴۰۳). استقلال عاطفی و اشتیاق برای برقراری ارتباط: نقش واسطه‌ای کفایت اجتماعی. نشریه روانشناسی اجتماعی، ۷۳ (۱۲)، ۱-۱۳.

مقدمه

دانشجویان هنگام ورود به دانشگاه، علی‌رغم اینکه هنوز به بزرگسالان به ویژه والدین به عنوان یک منبع حمایتی تکیه دارند، باید مسئولیت‌های جدید و بیشتری را نیز بر عهده بگیرند و تلاش کنند تا با شرایط جدید خود سازگار شوند (شریفی ریگی، مهرابی زاده هنرمند، رحیمی، بشلیده و امینی، ۱۳۹۷). لازم به ذکر است که سازگاری با دانشگاه و شرایط جدید بر عملکرد تحصیلی، اجتماعی، جسمی و روانی دانشجویان تاثیر دارد (شریفی ریگی، مهرابی زاده هنرمند، بشلیده، سرپرست، خانعلی‌نژاد ماکلوانی و امینی، ۱۳۹۸). به نظر می‌رسد یکی از عواملی که می‌تواند نقش مهمی در سازگاری دانشجویان با شرایط جدید داشته باشد، استقلال عاطفی است. یکی از ابعاد فردیت، ایجاد استقلال عاطفی است که شامل رهایی از نیاز مفرط به تأیید والدین، صمیمیت، با هم بودن و حمایت عاطفی آنها است. بعبارتی دیگر، ایجاد استقلال عاطفی یک وظیفه هنجاری جدایی-فردیت است (فینکلدی،

لونگ‌مور، گیوردانو و مانینگ^۱، ۲۰۲۰). به طور کلی می‌توان گفت که استقلال عاطفی یعنی جدایی عاطفی از والدین جهت ایجاد تغییرات مختلف رشدی(حافظ و ساجدوا^۲، ۲۰۲۰). این متغیر دارای سه بعد است که عبارتند از: ۱- بعد رفتاری(توانایی فرد برای انجام عمل مستقل)؛ ۲- بعد شناختی(حس شایستگی و اختیار که از طریق آن فرد نحوه کنترل زندگی خود را می‌آموزد)؛ ۳- بعد عاطفی(درک استقلال از طریق اعتماد به نفس و فردیت). همچنین، ایجاد ارتباط‌های عاطفی پس از دستیابی به استقلال عاطفی، بسیار پایدار تر از ارتباط‌های دوران کودکی می‌باشد(گارسیا-مندوزا، پارا، سانچز-کویزا و آرانزفریجو^۳، ۲۰۲۰). دانشجویان در دوران دانشجویی خود، دچار مسایل عاطفی مانند دوری از خانواده می‌شوند و استقلال عاطفی در آنها نیاز به مهارت‌های ارتباطی دارد (حدادی و ابراهیمی، ۱۳۹۹).

همانطور که اشاره شد، به نظر می‌رسد که استقلال عاطفی از طریق اشتیاق به برقراری ارتباط، قابل پیش‌بینی است. منظور از اشتیاق به برقراری ارتباط، آمادگی برای ورود به گفت‌وگو در یک زمان خاص با شخص یا افراد خاصی است (دویل و پاولسکی^۴، ۲۰۲۱). طبق این تعریف می‌توان فهمید که دانشجویان به جهت مشارکت یا عدم مشارکت در یک فعالیت گفتاری خاص اختیار دارند. تمایل به برقراری ارتباط عاملی است که نقش مهمی در یادگیری و سازگاری دانشجویان با محیط و شرایط جدید دارد(برهان‌الدین، هولیانتی، حسین و فجرین^۵، ۲۰۲۲). دانشجویانی که تمایل به برقراری ارتباط کمتری دارند ممکن است دانش علمی مناسبی داشته باشند اما ترجیح می‌دهند سکوت کنند، در نتیجه تلاش کمتری برای تمرین انجام می‌دهند که این موضوع می‌تواند رشد تحصیلی آنها را کاهش دهد(سیلوا^۶، ۲۰۱۹). باتوجه به توضیحاتی که در خصوص هر کدام از متغیرها ارائه شد، به نظر می‌رسد که کفایت اجتماعی می‌تواند بین استقلال عاطفی و اشتیاق برای برقراری رابطه نقش میانجی داشته باشد، زیرا در طی استقلال عاطفی فرد به درکی متعادل‌تر، پخته‌تر و واقع‌بینانه از نقش خود و والدینش می‌رسد و ارتباط خود را به خارج از خانواده گسترش می‌دهد(مرتضوی، سیدقندی، علی میرزایی و فلاحتی، ۱۴۰۰) که این امر نقش مهمی در اشتیاق به برقراری ارتباط دارد. از طرفی دیگر، در میان شایستگی‌های کلیدی که اعضای فعال جامعه باید از آن برخوردار باشند، کفایت اجتماعی نقش مهمی ایفا می‌کند که فرآیند تعامل سازنده با سایر افراد و جامعه را تضمین می‌کند (شارو^۷، ۲۰۱۹). منظور از کفایت اجتماعی، توانایی به عهده‌گیری مسئولیت‌های اجتماعی و استقلال شخصی است (نپل، ویدمور، سنیا، جیون و دیگز^۸، ۲۰۱۹). این متغیر مواردی مانند شایستگی‌های کاری، رفاه اجتماعی، اعتماد به نفس، موفقیت تحصیلی و اجتماعی و کیفیت دوستی را در افراد پایه‌ریزی می‌کند (محمدی، قاسمی و دارابی، ۱۴۰۲). مهارت‌های اجتماعی (مانند رفتارهای دوستانه و مفید) و مهارت‌های خودکنترلی (مانند حل مسئله و مدیریت خشم) از جمله نشانگرهای مختلف کفایت اجتماعی هستند (آدتونجی، آلیو و سلامی^۹، ۲۰۲۲). به طور کلی می‌توان گفت که کفایت اجتماعی در محیط‌های جدید و تحصیلی دارای ارزش بسیاری است و روابط اجتماعی را برای افراد تسهیل می‌کند (تبسم، اختر و اقبال^{۱۰}، ۲۰۲۰). بنابراین، اختلال در کفایت اجتماعی در سبب شناسی مشکلات افراد نقش دارد، افراد را نسبت به فشارهای درونی و بیرونی آسیب‌پذیر می‌کند و باعث ایجاد مشکلات روانی، اجتماعی و رفتاری در آنها می‌شود(غفاری، محمدزاده و گرمی‌فر، ۱۴۰۰).

1 - Finkeldey, Longmore, Giordano & Manning

2 - Hafiz & Sachdeva

3 - García-Mendoza, Parra, Sánchez-Queija & Arranz Freijo

4- Dewaele & Pavelescu

5- Burhanuddin, Yulianti, Husain & Fajrin

6 - Silva

7 - Sharov

8 - Neppl, Wedmore, Senia, Jeon & Diggs

9 - Adetunji, Aliu & Salami

10 - Tabassum, Akhter & Iqbal

انسان ها در دنیایی زندگی می کنند که مدام در حال تغییر است و پر از پیچیدگی است. بنابراین وجود برخی از مهارت ها و ویژگی ها به جهت رویارویی با مشکلات، مقابله با آنها و رسیدن به موفقیت ضروری و لازمی زندگی اجتماعی هستند. از این رو می توان گفت که تحقیقات در زمینه روابط انسانی و رفتار اجتماعی از اهمیت بالایی برخوردار است. از طرفی دیگر، دانشجویان با مسئولیت های بالا و فشارهای زیادی در زندگی دانشگاهی مواجه هستند، اغلب جدایی طولانی مدت برای اولین بار را از خانواده تجربه می کنند و بسیاری از کارهایی که قبلاً توسط خانواده برای آنها انجام می شد را باید خودشان انجام دهند که مدیریت این مسئولیت ها به طور همزمان با مسئولیت های درسی و سازگاری با شرایط زندگی جدید بسیار دشوار است. بعبارتی دیگر، فشار ها، هیجان های خاص و نگرانی هایی برای دانشجویان وجود دارد که حاصل از قرار گرفتن دانشجویان در شرایط حساس دانشگاه است و تمامی این موارد می توانند سلامت جسمی و روانی، بازدهی و عملکرد آنها را تحت تاثیر قرار دهند (طالبی، شریفی و طاهری، ۱۴۰۰). در این صورت اگر از استقلال عاطفی مناسبی برخوردار نباشند، در مواجهه با مشکلات و چالش های زندگی با مشکل مواجهه می شوند و نمی توانند مسئولیت های جدید خود و از همه مهم تر مسئولیت های تحصیلی خود را به طور مناسبی انجام دهند. همچنین با توجه به مطالبی که قبلاً بیان شد و با توجه به اهمیت استقلال عاطفی در قشر دانشجوی، شناسایی عواملی که این متغیر را پیش بینی کرده و بر آن تاثیر دارند از اهمیت ویژه ای برخوردار است و از این طریق، مربیان و متخصصان سلامت روان می توانند مداخلاتی را برای حمایت از دانشجویان در توسعه این مهارت ها انجام دهند. از این رو، هدف از پژوهش حاضر پیش بینی استقلال عاطفی بر اساس اشتیاق برای برقراری ارتباط با نقش واسطه ای کفایت اجتماعی در دانشجویان است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف بنیادی، روش گردآوری اطلاعات میدانی و از نظر روش اجرا، توصیفی-همبستگی است. جامعه ی آماری این پژوهش عبارت بود از کلیه دانشجویان دوره ی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد ارومیه به تعداد ۳۵۰۰ نفر که در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ در این دانشگاه مشغول به تحصیل بودند. از آنجایی که حجم نمونه با توجه به قاعده کلاین حداقل باید ۲۰۰ نفر باشد و با در نظر گرفتن احتمال مخدوش بودن برخی از پرسشنامه ها، طبق روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای تعداد ۲۴۶ نفر بعنوان نمونه انتخاب شدند. در مرحله بعد پرسشنامه های مدنظر بین شرکت کنندگان توزیع شد که از این تعداد، ۲۳۰ پرسشنامه برگردانده شد و تعداد ۳۰ پرسشنامه نیز به دلیل عدم جوابگویی کامل شرکت کنندگان حذف شدند و تنها ۲۰۰ پرسشنامه باقی ماندند. در نهایت نیز داده های جمع آوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. داده ها در دو سطح آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و (همبستگی پیرسون و معادلات ساختاری) با استفاده از نرم افزار SPSS-27 و Smart Pls مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

ابزار پژوهش

پرسشنامه استقلال عاطفی: این مقیاس توسط استنبرگ و سیلوربرگ^۱ (۱۹۸۶) به منظور ارزیابی میزان استقلال در نوجوانان و بر اساس مقیاس استقلال عاطفی (EAS) ساخته شده است. این مقیاس از چهار عامل که دو عامل آن عاطفی و هیجانی (عدم وابستگی و فردیت) و دو عامل دیگر آن مربوط به بعد شناختی استقلال (غیر ایده آل بودن والدین و درک والدین به عنوان افراد عادی) تشکیل شده است. از میان این ۴ عامل، عامل «درک والدین به عنوان افراد عادی» به دلیل تحول تدریجی آن کمتر مورد عنایت محققان واقع شده است (ریان و لینچ، ۱۹۸۹). اسمیت و بیر (۲۰۰۱) نیز در مطالعه خود با استفاده از شواهد تجربی به عدم کفایت روایی سازه عامل «درک والدین به عنوان افراد عادی» اشاره می کنند، به همین دلیل در این مطالعه نیز از فرم سه عاملی مقیاس عاطفی استفاده شد. فرم سه عاملی این مقیاس شامل ۱۳ سوال است و به صورت لیکرت چهار درجه ای (کاملاً

مخالقم=۱ تا کاملاً موافقم=۴) نمره گذاری می شود. نمرات در دانه ی ۱۳ تا ۵۲ قرار می گیرند (مرادی و کاظمیان مقدم، ۱۴۰۰). خرده مقیاس های آن عبارتند از: عامل فردیت: سوالات شماره ۱، ۲، ۳، ۴، و ۱۲؛ عامل عدم وابستگی: سوالات شماره ۵، ۶، ۷ و ۱۳؛ عامل غیر ایده آل بودن والدین: سوالات شماره ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۳. لازم به ذکر است که سوالات ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۳ به صورت معکوس نمره گذاری می شوند. هرچه نمره ی فرد بالاتر باشد، یعنی از استقلال عاطفی بیشتری برخوردار است (صف آرا و معظم آبادی، ۱۳۹۶). بیرز و گوسنس (۱۹۹۹) پایایی درونی این مقیاس را ۰/۸۲ اعلام کردند. نتایج مطالعه سامانی و رضویه (۱۳۸۶) در ایران حاکی از کفایت این مقیاس برای استفاده در ایران بود. ضریب اعتبار کل این مقیاس و سه عامل عدم وابستگی، فردیت و ایدئال بودن والدین به ترتیب برابر بود با ۰/۷۰، ۰/۷۸، ۰/۷۷، ۰/۷۰. در پژوهش حاضر، پایایی کل با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۳ بدست آمد.

پرسشنامه اشتیاق برای برقراری رابطه: مقیاس اشتیاق برای برقراری ارتباط توسط مک کروسکی^۱ (۱۹۹۲) طراحی شده و دارای ۱۲ سؤال است. نمره گذاری به صورت بله و خیر (یا همیشه و هرگز؛ همیشه=۱ و هرگز=۰) انجام می گیرد. اگر میانگین نمرات آزمودنیها ۵ باشد، میتوان گفت که در حد وسط قرار دارند. بدین معنا که از نظر اشتیاق به برقراری ارتباط با دیگران، متعادل هستند. هر اندازه نمره آنها از ۵ کمتر باشد، به همان اندازه اشتیاق آنها برای برقراری ارتباط با دیگران کمتر خواهد شد. هر اندازه نمره (میانگین ۱۲ نمره) بیشتر از ۵ باشد، به همان اندازه بیشتر تمایل خواهند داشت که با دیگران ارتباط برقرار کنند (استادیان خانی و همکاران، ۱۳۹۶). کروسکی اعتبار آن را ۰/۹۲ و اعتبار بازآزمایی را نیز ۰/۷۹ گزارش کرد. بیرامی و همکاران (۱۳۹۱) اعتبار آزمون را پس از ۴ ماه ۰/۷۲ و همسانی درونی آیتمهای ۱۲ گانه آزمون توسط آلفای کرونباخ ۰/۶۹ گزارش کردند. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۷۱ بدست آمد.

کفایت اجتماعی: این مقیاس توسط فلنر و لیس (۱۹۹۰) ساخته شد. دارای ۴۷ گویه و چهار زیر مقیاس است. نمره گذاری طبق لیکرت ۷ درجه ای صورت می گیرد (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۷). زیر مقیاس ها عبارتند از: مهارت های رفتاری؛ آمایه های انگیزشی و انتظارات؛ مهارت های شناختی و کفایت هیجانی. نمرات ۴۷ تا ۱۱۸ ضعیف، ۱۱۸ تا ۱۸۸ متوسط، ۱۸۸ تا ۲۵۸ خوب و ۲۵۸ تا ۳۲۹ خیلی خوب می باشند (محمدی و همکاران، ۱۴۰۲). شاخص های روانسنجی این پرسشنامه در ایران را پرنسین بررسی کرده است که ضریب پایایی آن با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ و روایی آن به روش تحلیل عاملی تأیید شده و مقدار کفایت نمونه برداری آن ۰/۸۲ گزارش شده است (به نقل از عاشوری و همکاران، ۱۳۹۶). در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۸۶ بدست آمد.

یافته ها

ویژگی های جمعیت شناختی نشان داد که نمونه پژوهش ۷۷ مرد (۳۸/۵ درصد) و ۱۲۳ زن (۶۱/۵ درصد) می باشد. در این بخش ابتدا به بررسی آماره های توصیفی، توزیع نرمال و ماتریس همبستگی پرداخته شده است جدول ۱ و ۲).

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیر	مؤلفه ها	تعداد	میانگین	انحراف معیار
استقلال عاطفی	فردیت	۲۰۰	۱۴/۴۶۵۰	۲/۹۸۳۸۴
	عدم وابستگی	۲۰۰	۷/۳۳۵۰	۱/۹۳۴۲۹
	غیر ایده آل بودن	۲۰۰	۱۴/۳۵۵۰	۱/۷۶۱۹۶

^۱ - McCroskey

۳/۵۱۵۷۱	۸/۴۶۰۰	۲۰۰	اشتیاق برای برقراری رابطه
۲۴/۶۴۴۴۸	۱۷۴/۲۸۵۰	۲۰۰	مهارت های رفتاری
۶/۴۸۵۷۹	۲۹/۹۳۰۰	۲۰۰	آمایه ی انگیزشی
۳/۳۵۱۲۰	۱۴/۲۲۵۰	۲۰۰	مهارت های شناختی
۳/۰۰۶۲۶	۱۳/۷۴۰۰	۲۰۰	کفایت هیجانی

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

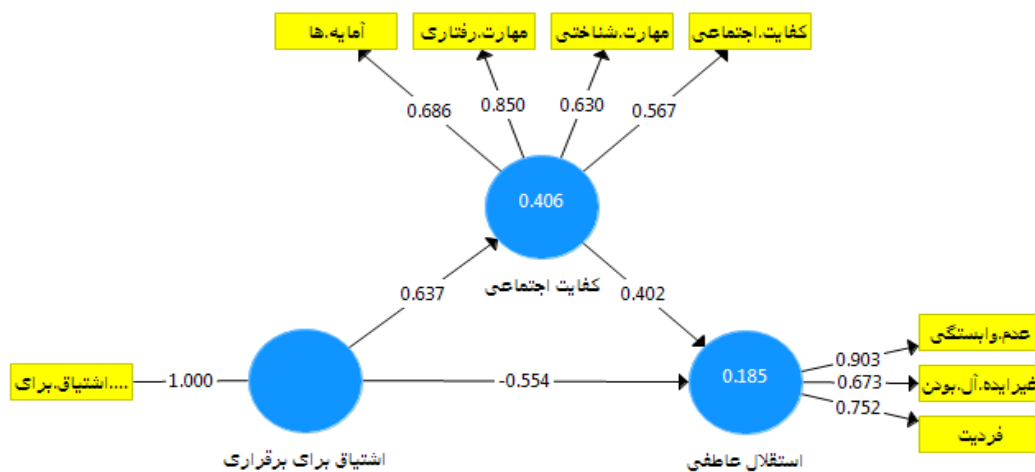
متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱ فردیت	۱							
۲ عدم وابستگی	۰/۴۶۰**	۱						
۳ غیر ایده ال بودن	۰/۳۸۷**	۰/۴۷۱**	۱					
۴ اشتیاق برای برقراری ارتباط	۰/۱۸۲**	۰/۳۷۱**	۰/۰۰۲	۱				
۵ مهارت های رفتاری	۰/۰۵۵	۰/۰۹۷	۰/۰۸۰	۰/۵۱۹**	۱			
۶ آمایه های انگیزشی	۰/۱۷۲*	۰/۰۸۴	۰/۱۳۳	۰/۴۸۶**	۰/۵۰۳**	۱		
۷ مهارت های شناختی	۰/۲۱۸**	۰/۰۹۵	۰/۱۲۸	۰/۴۲۷**	۰/۳۴۵**	۰/۱۲۹	۱	
۸ کفایت هیجانی	۰/۰۵۱**	۰/۰۸۱	۰/۲۱۳**	۰/۲۸۴**	۰/۴۱۰**	۰/۱۱۹	۰/۲۸۴**	۱

باتوجه به جدول ۲، sig تمامی روابط برابر مقدار (۰/۰۰) می باشد که کمتر از مقدار (۰/۰۵) است. پیش از آزمون مدل مفهومی پژوهش، ابتدا پیش فرض های آماری مرتبط با داده ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مربوط به چولگی و کشیدگی در جدول ۱ ارائه شد. با توجه به قرار گرفتن مقادیر آن در دامنه (±۱/۹۶)، داده ها از توزیع نرمال برخوردار هستند. برای بررسی برازش در مدل کلی از معیاری به نام GOF استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ ارائه شده است.

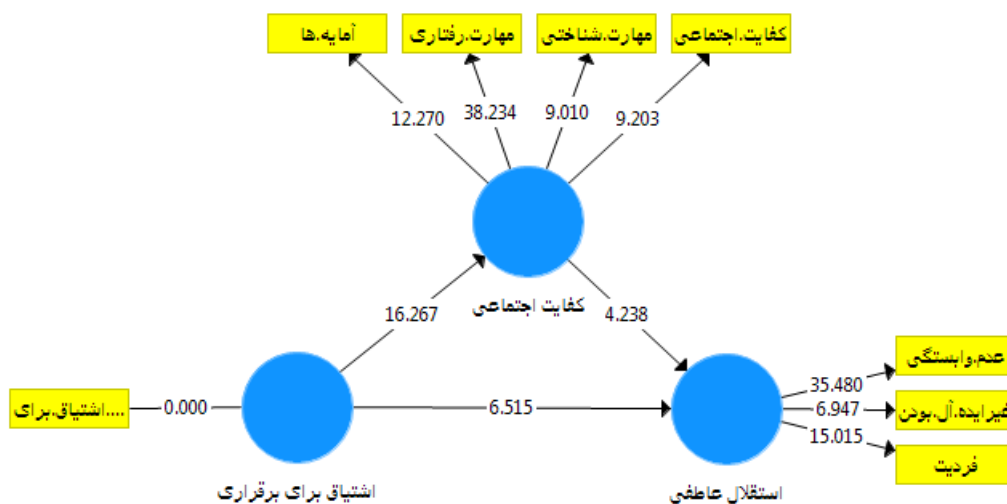
جدول ۳. معیار GOF

متغیرها	Communality	R Square
استقلال عاطفی	۰/۵۵۹۰۸۵	۰/۱۸۵
اشتیاق برای برقراری ارتباط	۰/۵۹۲۱۷۱	۰/۴۰۶
کفایت اجتماعی	۰/۵۰۸۶۳۱	

با توجه به سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF، حاصل شدن ۰/۴۰ نشان از برازش قوی مدل دارد. جهت بررسی نقش واسطه ای کفایت اجتماعی در رابطه استقلال عاطفی و اشتیاق برای برقراری ارتباط از آزمون سو بل استفاده شد. نتایج دقیق تر در شکل ۱، ۲ و جداول ۴ و ۵ ارائه شده است.

نمودار ۱. اندازه گیری مدل کلی و نتایج فرضیه ها در حالت استاندارد

نمودار ۲. اندازه گیری مدل کلی و نتایج فرضیه ها در حالت معنی دار

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر، پیش بینی استقلال عاطفی بر اساس اشتیاق برای برقراری ارتباط با نقش واسطه ای کفایت اجتماعی در دانشجویان بود. نتایج تحلیل های ذکر شده نشان داد که بین اشتیاق به برقراری ارتباط با استقلال عاطفی رابطه منفی معنادار وجود دارد. در خصوص این قسمت از نتایج یافته های همراهی یافت نشد. بنابراین، تبیین تنها براساس مبانی نظری صورت می گیرد.

در تبیین این نتایج می توان گفت که معمولاً والدین الگوهایی جهت شکل گیری هویت فرزندان هستند و یکی از وظایف رشدی مهم که در دوران نوجوانی و جوانی رخ می دهد، جدایی فردسازی است که در طی این مرحله، افراد به طور فعال احساس جدایی از والدین خود را ایجاد می کنند. یکی از ابعاد جدایی فردسازی شامل ایجاد استقلال عاطفی، یا رهایی از نیاز بیش از حد به تأیید والدین، صمیمیت، با هم بودن و حمایت عاطفی است. سطوح متوسط از استقلال عاطفی با بلوغ روانی اجتماعی مرتبط است (فینکلدی و همکاران، ۲۰۲۰). استقلال مرحله ای از رشد است که در دوران نوجوانی رخ می دهد و ورود فرد به دنیای بزرگسالان را نشان می دهد. به نظر می رسد که حداقل از سه بعد تشکیل شده است. اولین مورد رفتاری است، که به توانایی یک جوان برای عمل مستقل اشاره

دارد. دومی شناختی است و مستلزم کسب حس شایستگی و اختیار است که از طریق آن فرد می‌آموزد چگونه کنترل زندگی خود را در دست بگیرد. در نهایت، بعد سوم عاطفی است و به درک استقلال از طریق اعتماد به نفس و فردیت اشاره دارد. آخرین مورد از این جنبه‌ها، استقلال عاطفی است، که شامل فردی شدن و کنار گذاشتن وابستگی فرد به والدین و اطرافیان است (گارسیا مندوزا و همکاران، ۲۰۲۰). استقلال عاطفی یک نیاز اساسی برای ایفای نقش‌های بزرگسالی است. با این حال، افرادی که از نظر عاطفی مستقل تر هستند، کیفیت پایین تر، اشتیاق برای تشکیل روابط پایین تر، محبت کمتر و عشق کمتری را در روابط خود با دیگران درک می‌کنند. همچنین سطوح نسبتاً بالای استقلال عاطفی با چالش‌هایی در روابط خانوادگی در نوجوانی و بزرگسالی، ساختارهای خانوادگی کمتر منسجم که با فقدان صمیمیت عاطفی و ارتباط مشخص می‌شود، و روابط دشوارتر والدین و فرزند مرتبط است (یو^۱، ۲۰۱۱). از طرفی دیگر، افرادی که از سطوح بالای استقلال عاطفی برخوردار اند، کمتر اطرافیان و خانواده‌ی خود را حمایت کرده و باور چندانی به حفظ انسجام روابط ندارند و در این سطوح، افراد کمتر به ایجاد ارتباط‌هایی عمیق با اطرافیان رویی می‌آورند (فارمن و هولمبک^۲، ۱۹۹۵). از این رو، می‌توان دریافت که استقلال عاطفی رابطه‌ای منفی با اشتیاق برای برقراری ارتباط دارد.

همچنین، قسمتی دیگر از یافته‌ها نشان داد که بین استقلال عاطفی با کفایت اجتماعی در دانشجویان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. این قسمت از نتایج با پژوهش‌های رجبی (۱۴۰۱)، جوکار (۱۳۹۹)، آزادی سونجی (۱۳۹۸)، کاور و همکاران^۳ (۲۰۲۰) و نارولا^۴ (۲۰۱۷) همسو است.

در تبیین این نتایج می‌توان گفت که یکی از نیازهای روانی-رشدی مطرح و مهم برای افراد در سنین نوجوانی و جوانی، این است که بتوانند به استقلال دست یابند. در این دوران تغییرات زیادی از لحاظ فیزیکی و شناختی در دانشجویان رخ می‌دهند که افزایش استقلال، خود اکتایی، مسئولیت‌پذیری و تصمیم‌گیری برای خود را در پی دارند. بعبارتی دیگر، فرد از لحاظ عاطفی، شناختی و رفتاری به سطوحی از استقلال می‌رسد (زیمبرکیمبک و کولین^۵، ۲۰۰۶). همچنین دانشجویانی که از لحاظ عاطفی به میزان مناسبی از استقلال می‌رسند، می‌توانند ارضای نیازهای خود را به تأخیر انداخته و در مقابل آنها مقاومت کنند. همچنین توانایی تحمل ناکامی را دارند و می‌توانند برنامه‌ریزی دقیقی برای طولانی مدت داشته باشند و در نهایت توانایی چیش توقعات براساس توانایی‌های خود را دارند. در نتیجه این دانشجویان می‌توانند در مسیر اهداف خود گام بردارند و در طی این مسیر به نظرات و ارزیابی‌های دیگران نیز اهمیتی نمی‌دهند و به طور کامل بر اهداف خود متمرکز می‌شوند. در نتیجه با برنامه‌ریزی درست و حذف روابط نادرست و تمرکز بر وظایف و تکالیف خود به موفقیت‌هایی در راستای اهداف خود دست می‌یابند که کفایت اجتماعی و برخورداری از جایگاه اجتماعی مناسب را برای این افراد در پی دارد (جوکار، ۱۳۹۹).

قسمت نهایی یافته‌ها نیز نشان داد که بین اشتیاق به برقراری ارتباط با کفایت اجتماعی در دانشجویان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. این قسمت از نتایج با پژوهش‌های استادیان خانی و همکاران (۱۳۹۹)، محمدی حسینی (۱۳۹۹)، آزادی سونجی (۱۳۹۸) و سوارس و همکاران^۶ (۲۰۱۳) همسو بود.

در تبیین این بخش از نتایج می‌توان گفت که تشکیل گروه‌ها و تأثیرپذیری رفتاری افراد از یکدیگر در پی شکل‌گیری ارتباط رخ می‌دهند. بعبارتی دیگر، ارتباطات می‌تواند هر چیزی که مانعی جهت ایجاد یکپارچگی بین انسان‌ها است را از میان بردارد و از همین طریق است که انسان‌ها نسبت به یکدیگر به درک متقابل می‌رسند. امروزه گروه‌ها و افراد قادر به انتخاب سبک‌های زندگی متنوع و متفاوتی هستند که این مسئله باعث شکل‌گیری برخی از مسائل اجتماعی همچون اشتیاق برای برقراری ارتباط در جوامع گوناگون شده است. روابط بین همسالان

1 - Yu

2 - Fuhrman & Holmbeck

3 - Kaur et al

4 - Narula

5 - Zimmer- Gembeck & Collins

6 - Soares, Francischetto, Peçanha, Miranda & Dutra

در میان جوانان و دانشجویان بسیار مهم بوده و فشار روانی و جدایی از خانواده را قابل تحمل می سازد. طبق باور اریکسون، افراد در این سنین، بحرانی به نام صمیمیت در برابر انزوا را تجربه کرده و از این رو مایل اند که ارتباطات خود را گسترش دهند. از طرفی، ارتباط سالم و مناسب با شرایط فرد می تواند رشد اجتماعی و کفایت اجتماعی را در پی داشته باشد. براساس رویکرهای روانشناختی، افراد زمانی قادر به برقراری ارتباطی درست و شایسته هستند که از کفایت اجتماعی برخوردار باشند. کفایت اجتماعی دارای یک مجموعه ویژگی است که می توان به مواردی مانند بکار گیری تجارب قبلی، رویارویی سازگارانه و کارآمد با مشکلات اجتماعی، درک رویکرد دیگران درخصوص یک مسئله، توانایی مدیریت و یادگیری اشاره کرد. در همین راستا، کفایت اجتماعی مجموعه ای از عناصر مهم مانند مهارت های اجتماعی، ارتباطات اجتماعی، اشتیاق برای برقراری ارتباط و روابط میان فردی را در بر می گیرد. برای دستیابی به کفایت اجتماعی، باید بتوان شناخت درست و مناسبی در خصوص روابط اجتماعی کسب کرد. این شناخت مواردی از قبیل آگاهی در خصوص نحوه رفتار درست و انگیزش کافی جهت انجام آن را در بر دارد. در صورتی که انگیزه وجود داشته باشد ولی فرد در خصوص روابط اجتماعی از شناخت و آگاهی درستی برخوردار نباشد، نمی تواند به کنش های اجتماعی درستی دست پیدا کند (سیمرود-کلیکمن و سیمرود-کلیکمن^۱، ۲۰۰۷). در نهایت فردی که از کفایت اجتماعی برخوردار است، می تواند رفتارهای خود را در یک محیط پویا به صورتی موثر و مهم انجام دهد و با محیط پویا سازگار شود. در نتیجه فرد اشتیاق برای برقراری ارتباط پیدا خواهد کرد. به طور معمول هر پژوهشی در طی مراحل انجام با موانعی مواجهه شده که نتایج آن را تحت تأثیر قرار داده و قابلیت تعمیم آن ها را کاهش می دهد. پژوهش حاضر نیز از این امر مستثنی نبوده و مانند سایر پژوهش ها تحت تأثیر محدودیت هایی قرار داشت که از میان آنها می توان به موارد زیر اشاره کرد. همکاری پایین برخی از اساتید در اجرای پژوهش به دلیل اختصاص قسمتی از زمان کلاس به آن. دشواری در جلب رضایت دانشجویان جهت شرکت در پژوهش. این پژوهش بر دانشجویان دانشگاه آزاد ارومیه اجرا شد و این موضوع تعمیم نتایج را با محدودیت مواجهه می سازد. از این رو، پیشنهاد می شود در شهرها و مناطق دیگر هم این پژوهش اجرا شود و در پژوهش های آتی جنسیت و سن کنترل شود. همچنین توصیه می شود که سایر دانشجویان از طریق کارگاه های آموزشی با متغیر های استقلال عاطفی، اشتیاق برای برقراری ارتباط و کفایت اجتماعی آشنا شوند و از طریق برنامه هایی که دانشگاه برگزار می کند، بیاموزند که چگونه این موارد را در خود به سطحی مناسب برسانند. باتوجه به نقش مهمی که استقلال عاطفی در سایر حوزه های زندگی دارد، پیشنهاد می شود که دستیابی درست به سطح مناسبی از آن، به جوانان آموزش داده شود. خانواده ها و والدین نیز باید از این امر آگاه شده و نحوه نهادینه سازی درست آن در کودکان و گنجاندن آن در برنامه ی تربیتی خود را بیاموزند.

منابع

- آزادی سونجی، سودا. (۱۳۹۸). *نقش منابع خودکارآمدی و کفایت اجتماعی در رفتارهای جرأت مندانه و سرزندگی تحصیلی دانشجویان دانشگاه شهید مدنی آذربایجان*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.
- استادیان خانی، زهرا، فدایی مقدم، ملیحه و احمدی، فرزانه. (۱۳۹۹). پیش بینی کننده های اشتیاق برقراری روابط: شایستگی، حل مساله و حمایت (اجتماعی). *روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۱۵(۲)، ۶۵-۷۳.
- جوکار، الناز. (۱۳۹۹). *نقش واسطه ای خودانتقادی در ارتباط با استقلال عاطفی و شایستگی اجتماعی در نوجوانان متوسطه شهر شیراز*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی.
- حدادی، آریا و ابراهیمی، محمد اسماعیل. (۱۳۹۹). بررسی تأثیر گروه درمانی یالوم بر میزان تاب آوری و مهارت های ارتباطی دانشجویان. *مجله پژوهش سلامت*، ۵(۳)، ۱۸۸-۱۹۸.
- رجبی، سیده سکینه. (۱۴۰۱). *بررسی ارتباط سبک های دلبستگی و کیفیت زندگی با استقلال عاطفی در بین دانشجویان دانشگاه پیام نور اندیمشک*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور.

سامانی، سیامک و رضویه، اصغر. (۱۳۸۶). رابطه همبستگی خانوادگی و استقلال عاطفی با مشکلات عاطفی، *پژوهش در سلامت روانشناختی*، ۱(۱)، ۳۷-۳۰.

شریفی ریگی، علی، مهرابی زاده هنرمند، مهناز، رحیمی، محمد، بشلیده، کیومرث و امینی، زینب. (۱۳۹۷). نقش بلوغ عاطفی، خودتابآوری و هوش معنوی در پیش‌بینی سازگاری با دانشگاه با کنترل انعطاف‌پذیری شناختی در دانشجویان پسر. *پژوهش نامه روانشناسی مثبت*، ۴(۳)، ۱۲-۱.

شریفی ریگی، علی، مهرابی‌زاده هنرمند، مهناز، بشلیده، کیومرث، سرپرست، علی، خانعلی‌نژاد ماکلوانی، سارا و امینی، زینب. (۱۳۹۸). نقش واسطه‌یی تحمل‌پیشانی در رابطه‌ی بلوغ عاطفی و هوش معنوی با سازگاری با دانشگاه در دانشجویان پسر دانشگاه شهید چمران اهواز. *پژوهش در دین و سلامت*، ۵(۱)، ۸۷-۱۰۰.

صف آرا، مریم و معظم آبادی، محبوبه. (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش مثبت اندیشی بر کاهش زورگویی و افزایش استقلال عاطفی نوجوانان شهر طبس. *مطالعات روان‌شناسی بالینی*، ۸(۲۹)، ۱۸۱-۱۶۳.

طالبی امرئی، ملیحه، شریفی، نسترن و طاهری، افسانه. (۱۴۰۰). مدل یابی کفایت اجتماعی از روی تاب‌آوری با میانجی‌گری سازگاری تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مازندران. *مجله تحقیقات سلامت در جامعه*، ۷(۴)، ۶۵-۷۴.

عاشوری، محمد، پورمحمدرضای تجربی، معصومه، جلیل آبکنار، سیده سمیه، فلاح علی، محمد و عظیمی، صمد. (۱۳۹۶). اثربخشی برنامه ایمن‌سازی روانی بر کفایت اجتماعی و صفات شخصیت افراد با فلج مغزی. *مجله توانبخشی*، ۱۸ (۲)، ۹۸-۱۰۹.

غفاری، مظفر، محمدزاده، علی و گرامی فر، مهدیه. (۱۴۰۰). تدوین مدل ساختاری کفایت اجتماعی دختران دبیرستانی بر اساس عواطف مثبت، سرمایه روانشناختی و تصویر از بدن. *شناخت اجتماعی*، ۱۰(۲۰)، ۷۹-۹۴.

مرتضوی، معصومه، سیدقندی، مرضیه سادات، علی میرزایی، معصومه و فلاحی، سارا. (۱۴۰۰). اثربخشی روان‌شناسی مثبت نگر بر استقلال عاطفی و شادکامی نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست. *مجله مطالعات ناتوانی*، ۱۱، ۳۷.

محمدی، زیبا، قاسمی، شادی و دارابی، فاطمه. (۱۴۰۲). بررسی ارتباط وابستگی به اینترنت با کفایت اجتماعی در دانشجویان رشته پرستاری دانشگاه علوم پزشکی همدان. *مجله تحقیقات نظام سلامت*، ۱۹(۱)، ۶۸-۷۵.

مرادی، زیبا و کاظمیان مقدم، کبری. (۱۴۰۰). رابطه علی سبک‌های دلبستگی (ایمن، ناایمن و اجتنابی)، خودکارآمدی و خوشبینی با رضایت از زندگی از طریق میانجی‌گری استقلال عاطفی. *فصلنامه روان‌شناسی تربیتی*، ۱۷(۵۹)، ۳۱۷-۳۵۲.

محمدی حسینی نژاد، صدف سادات. (۱۳۹۹). *نقش واسطه‌ای تاب‌آوری در رابطه بین کفایت اجتماعی و هیجانی و سازگاری دانشگاهی*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

Adetunji, A. A., Aliu, A. H., & Salami, T. A. (2022). Psychometric characteristic of social competence and behaviour evaluation (SCBE-30) in a sample of Nigerian preschoolers. *Randwick International of Social Science Journal*, 3(1), 116-126.

Burhanuddin, W., Yulianti, A. I., Husain, M., & Fajrin, R. H. (2022, December). *Willingness to Communicate in Speaking Achievement. In 5th International Conference on Language, Literature, and Education (ICLLE-5 2022)* (pp. 354-366). Atlantis Press. Doi: 10.2991/978-2-494069-85-5_38

Beyers, W. I. M., & Goossens, L. U. C. (1999). Emotional autonomy, psychosocial adjustment and parenting: Interactions, moderating and mediating effects. *Journal of adolescence*, 22(6), 753-769

Dewaele, J. M., & Pavelescu, L. M. (2021). The relationship between incommensurable emotions and willingness to communicate in English as a foreign language: a multiple case study. *Innovation in Language Learning and Teaching*, 15(1), 66-80.

Finkeldey, J. G., Longmore, M. A., Giordano, P. C., & Manning, W. D. (2020). Identifying as a troublemaker/partier: The influence of parental incarceration and emotional independence. *Journal of Child and Family Studies*, 29, 802-816.

Fuhrman, T., & Holmbeck, G. N. (1995). A contextual- moderator analysis of emotional autonomy and adjustment in adolescence. *Child development*, 66(3), 793-811.

- García- Mendoza, M. D. C., Parra, Á., Sánchez- Queija, I., & Arranz Freijo, E. B. (2020). Emotional autonomy and adjustment among emerging adults: The moderating role of family relationships. *Scandinavian journal of psychology*, 61(3), 380-387.
- Hafiz, S., & Sachdeva, P. (2020). Family Environment in relation to Emotional Autonomy among Adolescents of Rural Area of Jammu City. *Humanities & Social Sciences*, 6(5), 39-43.
- Kaur, P., Gulati, J. K., & Bisht, P. (2020). Emotional autonomy as risk or protective factor towards social adjustment of adolescents. *Indian journal of positive psychology*, 11(3), 213-217.
- McCroskey, J. C. (1992). Reliability and validity of the willingness to communicate scale. *Communication Quarterly*, 40(1), 16-25.
- Neppl, T. K., Wedmore, H., Senia, J. M., Jeon, S., & Diggs, O. (2019). Couple Interaction and Child Social Competence: The Role of Parenting and Attachment. *Social development (Oxford, England)*, 28(2), 347–363.
- Narula, P. S. (2017). Relationship between Emotional Maturity and Social Competence in Young Adults. *International Journal of Indian Psychology*, 5(1).
- Ryan, R. M., & Lynch, J. H. (1989). Emotional autonomy versus detachment: Revisiting the vicissitudes of adolescence and young adulthood. *Child development*, 6(2), 340-356.
- Sharov, S. (2019). The structure of social competence of students in pedagogical university as a scientific problem. *Science and Education a New Dimension. Series: Humanities and Social Sciences*, 7(35), 54-56.
- Silva, M. M. C. R. D. (2019). *Willingness to communicate: The desire to speak in the English classroom* (Doctoral dissertation).
- Soares, A. B., Francischetto, V., Peçanha, A. P. D. C. L., Miranda, J. M. D., & Dutra, B. M. D. S. (2013). Intelligence and social competence in university adaptation. *Estudos de Psicologia (Campinas)*, 30, 317-328.
- Semrud-Clikeman, M., & Semrud-Clikeman, M. (2007). Assessment of Social Competence in Children (pp. 39-49). Springer US
- Steinberg, L., & Silverberg, S.B. (1986). The vicissitudes of autonomy in early adolescence. *Child Development*, 57(4), 841– 851.
- Tabassum, R., Akhter, N., & Iqbal, Z. (2020). Relationship between social competence and academic performance of university students. *Journal of Educational Research*, 23(1), 111.
- Yu, J. J. (2011). Reciprocal associations between connectedness and autonomy among Korean adolescents: Compatible or antithetical? *Journal of Marriage and Family*, 73(4), 692-703.
- Zimmer- Gembeck, M. J., & Collins, W. A. (2006). Autonomy development during adolescence. *Blackwell handbook of adolescence*, 174-204.